

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.516 van 31 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. TRUYENS en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 3 december 2008 (zie p. 8, 10) een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij stelt *“dat de Commissaris-generaal te dezen een manifest gebrek aan behoorlijke feitengaring kan worden verweten alsook een gebrek aan zorgvuldige afweging van de bij het besluit betrokken belangen”*.

Zij laat gelden dat *“wegens schending van de zorgvuldigheidsplicht moet de bestreden beslissing van de CGVS worden hervormd, minstens vernietigd.”*

1.2. De Raad merkt op dat de zorgvuldigheidsverplichting aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd opgeroepen voor een verhoor, dat zij tijdens dit verhoor de kans kreeg om haar asielmotiveven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

1.3. Verzoekster voert ook een schending aan van de motiveringsverplichting, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de “wet van 15 december 1980” (zie verzoekschrift, p. 8).

1.4. De Raad merkt op dat de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn.

U bent gehuwd en heeft twee minderjarige kinderen.

U was woonachtig in Grozny, in een appartement gelegen op de Bogdan Chmelnitskystraat.

Op 05/08/2008 werd uw man, een politieagent, thuis opgepakt door mannen in militaire uniformen. U was samen met uw kinderen thuis aanwezig. Tijdens deze actie werden zijn documenten alsook die van u (uw paspoort) in beslag genomen. Nadat de mannen vertrokken waren ging u samen met de kinderen naar de buurvrouw en bracht daar de nacht door.

De volgende dag kwam u in contact met uw familie en schoonfamilie. Men zou trachten te achterhalen waarheen uw echtgenoot gevoerd was.

Diezelfde dag keerde u alleen terug naar uw appartement om een aantal dingen op orde te brengen. Toen u er was vielen voor een tweede maal personen in militaire uniformen het appartement binnen. Ditmaal werd u meegenomen. U werd naar het plaatselijk politiekantoor gevoerd er daar ondervraagd naar de verblijfplaats van uw man. U begreep hieruit dat deze waarschijnlijk was ontsnapt. U antwoordde dat u zijn verblijfplaats niet kende. Hierop werd u mishandeld. Men begon u daarna vragen te stellen over Hamas. Men ging er van uit dat u bij deze organisatie betrokken was. Diezelfde dag werd u terug naar uw appartement gevoerd waar u onder bewaking werd geplaatst.

Men hoopte dat men via u op het spoor van uw man zou komen. Uw telefoon werd afgeluisterd. De bewakers wisselden elkaar dagelijks af. Op de vijfde dag van uw huisarrest slaagde u erin de bewaker om te kopen waardoor u het appartement kon verlaten.

U haastte zich naar uw buurvrouw waar de kinderen nog steeds verbleven. Uw buurvrouw had daarvoor al contact opgenomen met (N.), de oom van uw man. Zij belde hem op, hij kwam met zijn wagen en bracht u en uw kinderen naar Assinovskaya. Vanhier uit vertrokken jullie naar Sint-Petersburg.

In Sint-Petersburg logeerde u ongeveer twee weken bij een kennis van (N.).

Na verloop hiervan werd u in de stad zelf op een reisbus gezet. Deze bracht u tot in België. U arriveerde er op 28/08/2008 en vroeg diezelfde dag asiel aan.

U gaf aan dat u geen nieuws over uw man heeft vernomen sinds diens arrestatie op 05/08/2008.

Ter ondersteuning van uw aanvraag legde u een kopie van uw Sovjetpaspoort, uw geboorteakte (dd.11/05/1973), de geboorteakten van uw kinderen (dd.12/07/2005 en 24/08/2005), uw diploma hoger onderwijs (dd. 12/06/1997), uw getuigschrift algemeen secundair onderwijs (11/06/1988) en twee registratieattesten uit Ingusjetië (dd.29/11/1999 en 15/01/2001) aan.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

3. De bewijslast rust in principe op de kandidaat-vluchteling zelf. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat u betreft dient te worden vastgesteld dat uw verklaarde verblijf in Grozny in de periode tot aan uw vertrek niet aannemelijk is.

Dit omdat u niet op de hoogte blijkt te zijn van een aantal gebeurtenissen die er zich destijds afspeelden en die de algemene aandacht trokken.

Zo gaf u vooraleerst een verkeerde naam (Baysultanov) op voor de burgemeester van Grozny (CGVS p.10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat sinds maart 2007 Muslim Khuchiyev de burgemeester is. U bleek daarbij niet op de hoogte te zijn van zijn voorganger Movsar Temirbayev, die door president Kadyrov ontslagen werd. Aangezien Temirbayev gedurende vier jaar de burgemeester van Grozny was kan van u verwacht worden dat u zijn naam kent.

U was evenmin op de hoogte van het hoofd van de plaatselijke ROVD, hetgeen niet onbelangrijk is gegeven het feit dat u verklaarde dat uw echtgenoot politieagent was (CGVS p.11).

Verder werd vastgesteld dat u slechts drie van de vier districten van Grozny (Oktjabrski, Leninski, Staropromyslovsky en Zavodsky) kon noemen. U noemde daarnaast nog Minutka en Olympiski (CGVS p.11). Het eerste betreft echter een plein en het tweede een micro-district.

Wat uw buurt betreft bleek u niet op de hoogte te zijn van de naamsverandering die de Bogdan Chmelnitskystraat in maart 2008 onderging (CGVS p.13). De straat werd hernoemd naar de Tsjetsjeense schrijver Abuzar Ajdamirov. Hoewel in de volksmond de vorige straatnaam verder leefde, kan van u niettemin verwacht worden dat u van deze naamswijziging op de hoogte diende te zijn.

Daarnaast bleek dat u geen weet te hebben van belangrijke gebeurtenissen die zich in de buurt rond uw vermeende verblijfplaats hebben voorgedaan. U beweerde niet te herinneren dat er in uw buurt de laatste twee jaar iets gebeurd was (CGVS p.13). Informatie die door het Commissariaat-generaal werd ingewonnen en die tevens aan het administratief dossier werd toegevoegd leert ons echter het tegendeel. Zo vond er begin juni 2008, zijnde twee maanden voor uw vertrek, een zware explosie plaats in een café gelegen in de Bogdan Chmelnitskystraat. Acht personen werden hierdoor getroffen. Onderzoek wees uit dat het om een aanslag ging. Nog geen vier maanden eerder, op het einde februari 2008, werd in de Bogdan Chmelnitskystraat een vermoedelijke strijder aangehouden. Verder werd er in januari 2007 in dezelfde straat in de kelder van een huis in aanbouw een schuilplaats van strijders ontdekt. In oktober 2006 tot slot kwam op het kruispunt tussen de Bogdan Chmelnitskystraat en de Krasnoznamennajastraat een mijn tot ontploffing. Deze ontplofte tegenover het gebouw van het ministerie van cultuur.

De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van één van deze gebeurtenissen maakt dat aan uw verblijf in deze buurt geen geloof kan worden gehecht.

Hier komt bij dat uw verklaarde reisroute van de Russische Federatie tot in België niet weet te overtuigen.

U verklaarde dat u met een reisbus vanuit Sint-Petersburg naar België vertrok. Er werd hieromtrent vastgesteld dat u de touroperator niet bij naam kon noemen (CGVS p.9). Verder bleek u geen enkel land of stad te kunnen noemen dat/die u op uw reis naar België passeerde. U beweerde dat u nooit uit de bus stapte en dat u de gordijnen voor de ramen op aanraden van de chauffeur niet opende.

Deze bewering volstaat echter niet om een dergelijk gebrek aan kennis te legitimeren.

Hierbij aansluitend kon u niet verhelderen hoe u er in slaagde de verschillende controles op uw weg te omzeilen, wetende dat u zonder enig identiteitsdocument reisde.

U verklaarde dat bij controleposten de passagiers van de bus allen afstapten met uitzondering van u en uw kinderen. Aldus werd u niet opgemerkt en niet gecontroleerd. U zei verder dat de chauffeur volledig verantwoordelijk was voor uw reis. U heeft daarbij geen weet van valse of vervalste documenten die voor u zouden zijn opgemaakt (CGVS p.9-10).

Deze verklaringen overtuigen echter niet.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden. De mogelijkheid dat de bus op zich en alle individuele passagiers gecontroleerd worden is dan ook uiterst groot. Vandaar dat er op zijn minst verwacht kan worden dat u bij ontdekking over een alternatief beschikte.

Uit uw verklaringen dient te worden opgemaakt dat u hier nochtans geen weet van heeft. Gezien de slaagkans van boven vermelde onderneming uiterst klein is is het niet geloofwaardig dat een smokkelaar een dergelijk risico zou nemen. Daarenboven zou hij u hebben ingelicht over de te volgen handelwijze bij een ontdekking.

Kortom, op basis van bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat uw reisroute niet aannemelijk is.

Aldus is tevens het vertrekpunt van uw reis (Grozny) langs deze weg betwistbaar.

Daar komt bij dat het mogelijkheid open laat dat u met een authentiek identiteits- en reisdocument naar België kwam.

Uit dit paspoort zou niet enkel uw identiteit maar ook uw laatste verblijfplaatsen kunnen blijken.

Zelf legde u slechts een kopie van uw Sovjetpaspoort neer. Dit Sovjetpaspoort zou, afgaande op de kopie, reeds dateren van 1989.

De conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recent verblijf in de Bogdan Chmelnitskystraat in Grozny maakt tevens dat uw aangehaalde problemen niet geloofwaardig zijn. In uw vluchtmotief staat immers de Bogdan Chmelnitskystraat centraal. U woonde er sinds 2001. Uw man en uzelf zouden er begin augustus 2008 zijn opgepakt. U werd er zelf enkele dagen onder huisarrest geplaatst en van hieruit ontvluchtte u Tsjetsjenië (CGVS p.2,14,16).

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus moet op basis van dit alles geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u aanbracht (een kopie van uw Sovjetpaspoort, uw geboorteakte, de geboorteakten van uw kinderen, uw diploma hoger onderwijs, uw getuigschrift algemeen secundair onderwijs en twee registratieattesten uit Ingusjetië) zijn niet bij machte bovenstaande beslissing te wijzigen.

Zij vormen, gezien hun datum van afgifte, geen bewijs van een recente herkomst. De geboorteaktes van uw kinderen dateren zo, als meest recente documenten, reeds van 2005. Eén akte blijkt daarbij te zijn uitgegeven in Sint-Petersburg, de andere betreft een duplicaat (originele akte van 1999). U verklaarde hierover dat u in 2005 kort in Sint-Petersburg verbleef en er beviel van uw dochter (E.). Over het duplicaat verklaarde u dat het originele exemplaar door de instanties als ongeldig werd beschouwd nadat u het had geplastificeerd. Vandaar dat u een duplicaat aanvraagde.

Ongeacht het enigszins grote aantal documenten dat u aanbracht werd vastgesteld dat u, naast een gebrek aan recente stukken, niets voorlegde dat verband houdt met uw man.

Zo ontbreekt bij wijze van voorbeeld een huwelijksakte. U werd hiermee geconfronteerd (CGVS p.7) maar gaf hierover geen echte toelichting. U beperkte zich tot de bewering dat het traditionele huwelijk in Tsjetsjenië belangrijker is. Uit uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt wel dat u wettelijk gehuwd bent (Verklaring DVZ, punt 15)."

5.1. Verzoekster houdt in haar verzoekschrift voor wél aannemelijk te hebben gemaakt dat zij in Grozny verbleef vooraleer zij naar België kwam.

Zij geeft aan dat, wanneer haar tijdens haar verhoor van 12 november 2008 werd gevraagd naar recente gebeurtenissen in Grozny, zij meende dat de vraag sloeg op mensenrechtenschendingen op personen uit haar directe werking, en niet op terroristische aanslagen. Zij stelt als antwoord op de vraag dan ook te hebben verwezen naar verdwijningen van personen uit haar onmiddellijke omgeving zoals de zoon van één van haar buurvrouwen en de broer van haar echtgenoot. Zij verklaart dat, indien zij de haar gestelde vraag juist had verstaan, zij deze vanzelfsprekend correct had beantwoord.

Zij verklaart niet geïnteresseerd te zijn in politiek. Zij voegt hier aan toe dat Baysultanov een belangrijke rol heeft gespeeld bij de heropbouw van Grozny en van het vliegveld aldaar, zodat haar vergissing, in acht genomen haar geringe politieke interesse te begrijpen valt.

Zij geeft toe dat zij de nieuwe naam van de straat waar zij verklaart te hebben gewoond in Grozny, niet kent. Zij beweert tijdens haar boven reeds vermeld verhoor ook verklaard te hebben dat haar straat van naam was veranderd, en dit reeds zoveel keer geschiedde dat de inwoners van Grozny eenvoudigweg de oude naam zijn blijven gebruiken en wijst er op dat dit ook wordt erkend in de bestreden beslissing.

Zij voegt hier aan toe dat de laatste naamswijziging van de straat dateert van maart 2008, en dus kort vóór haar vlucht, zodat zij onvoldoende tijd had om vertrouwd te geraken met de nieuwe naam.

Zij geeft toe niet alle districten van Grozny te hebben kunnen opnoemen, maar stelt dat zij toch wel drie van de vier districten kent.

Zij verklaart haar gebrekkige kennis over de landen en steden die zij op haar weg naar België is gepasseerd door het feit dat haar werd opgedragen om de blinden van de reisbus gesloten te houden, om te vermijden dat zij ontdekt werd.

Zij stelt dat het haar niet verweten kan worden dat zij ondanks de strenge controles aan de buitengrenzen van de Europese Unie, er toch in geslaagd is zonder documenten naar België te reizen.

Zij verklaart dat haar paspoort werd meegenomen bij de arrestatie van haar echtgenoot en dat zij niet de tijd heeft gehad om haar vlucht zorgvuldig te organiseren en dus documenten mee te nemen.

Zij zendt bij aangetekend schrijven van 23 december 2008 aan de Raad een fotokopie van een paspoort en een fotokopie van een bewijs van inschrijving van haar zoon in het Presidentieel college van Grozny.

Verzoekster laat gelden dat haar asielrelaas geloofwaardig is, zodat, door van haar niet de status van vluchteling te erkennen, de bestreden beslissing artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, schendt.

5.2. De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis van verzoekster over de huidige en voorgaande burgemeester van haar woonplaats Grozny, het hoofd van de werkgever van haar echtgenoot, de districten van Grozny, de recente naamsverandering van de straat waar zij beweert te hebben gewoond in Grozny, en niet alledaagse gebeurtenissen in de buurt waar zij in Grozny beweert gewoond te hebben, steun vindt in het administratief dossier.

Verzoekster slaagt er niet in een aanneembare uitleg te verschaffen voor haar gebrekkige kennis.

Uit het verslag van verzoeksters verhoor van 12 november 2008 (p. 13) blijkt immers dat verzoekster tot vijf keer toe werd gevraagd naar “*acties van **rebellen of strijders, activisten bij u in de buurt?***”, “*aanslagen in uw buurt?*”, “*aanslagen **in uw buurt?***”, “*grote aanslagen in uw buurt?*” en “*grote tekenen van **rebellenaactiviteit?***” gedurende de laatste twee jaar van haar verblijf in haar land van herkomst.

Verzoekster verklaart dat “*Neen ik kan me niet herinneren dat er hier bij ons in de buurt de laatste twee jaar iets gebeurd is*”, terwijl uit de informatie vervat in het administratief dossier duidelijk het tegendeel blijkt.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat van verzoekster, naar haar verklaringen afgestudeerd als “ingenieur-economist” (zie voormeld verhoorverslag, p. 7), in redelijkheid mag worden verwacht dat zij in staat is de naam van de huidige burgemeester van haar woonplaats, evenals de districten ervan, en van de straat waar zij beweert te hebben gewoond, op te geven, indien zij er werkelijk, zoals zij beweert, recentelijk verbleef.

Kennis van de naam van de burgemeester van zijn woonplaats veronderstelt immers geen bijzondere politieke interesse.

Verwacht kan daarnaast worden dat een persoon –zeker van iemand met universitaire scholing in economische wetenschappen- zijn officieel adres kent, zelfs al wordt dit in de gewone omgang niet gebruikt, en werd dit recentelijk gewijzigd, en dit zeker binnen de Russische Federatie waar zoals algemeen bekend is, streng wordt toegezien op het adres van registratie.

Verzoekster antwoordde trouwens, in tegenstelling tot wat zij beweert in haar verzoekschrift, op de vraag “*Wat is de actuele naam van uw straat?*”, met “*Dat is zo. Enkel de prospect is veranderd van naam. Ze hangen geen nieuwe straatnamen op*” (zie voormeld verhoorverslag, p. 13).

De Raad is van oordeel dat uit deze gebrekkige kennis van verzoeker moet besloten worden dat verzoekster niet aannemelijk maakt recentelijk in Grozny te hebben verbleven.

Ook de documenten die zij bijbrengt maken dit beweerde verblijf niet aannemelijk.

Immers alle documenten, door haar voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie stuk 13 administratief dossier), evenals deze bij aangetekend schrijven van 23 december 2008 aan de Raad toegestuurd, betreffen fotokopieën, waaraan geen bewijswaarde wordt gehecht, wegens het gemak waarmee kopieën te vervalsen zijn door knip- en plakwerk.

Aangezien verzoeksters asielrelaas zich naar haar verklaringen recentelijk zou hebben afgespeeld in Grozny, kan ook geen geloof worden gehecht aan dit relaas.

Bij dit besluit van ongeloofwaardigheid voegen zich nog de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekster omtrent haar reisweg naar België en de documenten die zij bij deze reis gebruikte.

Verzoekster -een universitair geschoold persoon- is immers niet in staat de organisatie bij naam te noemen met de welke zij naar België zou zijn gereisd (zie voormeld verhoorverslag, p. 9). Daarnaast is zij niet in staat aan te geven via welke steden en landen zij naar België zou zijn gereisd. Nochtans verklaarde zij ook dat tijdens de busreis "*Er zijn mensen afgestapt*" (zie voormeld verhoorverslag, p. 9), hetgeen impliceert dat ook werd aangegeven waar de bus is gestopt om deze mensen te laten afstappen.

Verzoeksters verklaring dat "*Ik had in handen niets*" en dat zij erin slaagde de strenge controles aan de buitengrenzen van de Europese Unie –zie informatie in dit verband door verweerder toegevoegd aan zijn nota- door te komen door "*enkel (te) blijven zitten*" (zie voormeld verhoorverslag, p. 9), wordt door de Raad niet aangenomen.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingdefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951

6.1. Verzoekster voert in ondergeschikte orde de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, en verklaart dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij verwijst hiertoe naar haar asielrelaas.

6.2. De Raad verwijst naar zijn besluit sub. 5.2. dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas en recent verblijf in Tsjetsjenië.

Verzoekster kan dan ook niet de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.